

# Bijbels perspectief

## Woord van de week



### Lucas 18:1.

***Hij sprak een gelijkenis tot hen met het oog daarop, dat zij altijd moesten bidden en niet verslappen.***

Het tekstwoord van deze week vraagt erom dat heel de perikoop gelezen wordt, dat wil zeggen heel de gelijkenis die Jezus in dit verband vertelde. Om het gemakkelijk te maken, worden de woorden van de gelijkenis van Jezus weergegeven:

*2 En Hij zeide: Er was in een stad een rechter, die zich om God niet bekommerde en zich aan geen mens stoorde. 3 En er was een weduwe in die stad, die telkens tot hem kwam en zeide: Verschaf mij recht tegenover mijn tegenpartij. 4 En een tijdlang wilde hij niet, maar daarna sprak hij bij zichzelf: Al bekommer ik mij niet om God en al stoor ik mij aan geen mens, toch zal ik, 5 omdat deze weduwe het mij moeilijk maakt, haar recht verschaffen; anders komt zij mij ten slotte nog in het gezicht slaan. 6 En de Here zeide: Hoort, wat de onrechtvaardige rechter zegt. 7 Zal God dan zijn uitverkorenen geen recht verschaffen, die dag en nacht tot Hem roepen, en laat Hij hen wachten? 8 Ik zeg u, dat Hij hun spoedig recht zal verschaffen. Doch, als de Zoon des mensen komt, zal Hij dan het geloof vinden op aarde?*

Waar wij mensen de neiging en soms zelfs de onbedwingbare behoefte hebben om tegen een medemens te zeggen: 'laat me met rust', schijnt dit, gelet op de weergegeven gelijkenis bij God niet het geval te zijn. Sterker, lettend op het gekozen tekstwoord leert Jezus zelfs om God nooit met rust te laten! Laat vooral de slotwoorden van deze gekozen tekst eens goed tot u doordringen: *met het oog daarop, dat zij altijd moesten bidden en niet verslappen.* Wie kent in dit verband niet de oudtestamentische tekst waarin God zegt: *Daag Mij toch uit!* (Mal. 3:10) Ondanks dat het overgrote deel van de christenen meer vertrouwd lijkt met de liederen uit de bundel Opwekking dan met de psalmen, zal er toch nog een deel zijn dat de waarde van het vroeger geleerde psalmversje kent (juist in moeilijke tijden!) en zich zo Psalm 81 vers 12 herinnert dat uitzingt: *Opent uwe mond, eist van Mij vrijmoedig.*

Hoe vertrouwd zijn wij nog met het gebed in de zin zoals hier door Jezus bedoeld? Is bidden voor ons als ademen van ons geestelijk leven? Als we al bidden, wat stelt dat gebed dan voor? Is het alleen maar het voorlezen van een verlanglijstje, of kennen wij het bidden zoals de vrouw door Jezus genoemd in de gelijkenis? Verplaatsen we ons even in haar situatie. Wat haar is overkomen weten we niet, alleen valt op te maken dat ze geconfronteerd is met onrecht. Mogelijk heeft dat te maken met haar positie. Ze was een weduwe, dat geeft duidelijk de mate van kwetsbaarheid aan. Daarnaast wordt duidelijk dat ze te maken had met een tegenpartij en dat de enige die haar in haar omstandigheid kon helpen de rechter was.

Zijn wij als mens niet zondermeer kwetsbaar? Is de wereld niet vol onrecht op allerlei terrein? Wordt de positie van de christen niet al moeilijker? Hebben wij niet te maken met in elk geval een tegenpartij die rondgaat als een briesende leeuw? Is er in onze omstandigheid dan ook niet slechts één die kan helpen? God, de Vader. Jezus daagt uit: open je mond - bidt! zoekt! klopt! Zal God zijn uitverkorenen geen recht verschaffen? Laat dat bemoedigen en... aanmoedigen!

### Gebed

Als U Here Jezus al niet zonder gebed kon, hoe zouden wij dat dan wel kunnen? Geest van God doordring ons van de noodzaak om te handelen op het Woord van deze week en dat als antwoord op de onmetelijk Goddelijke liefde naar ons hier geuit. U Here Jezus zegt niet voor niets in een gebiedende wijs en dat juist vanuit die liefde: Bidt! Zoekt! Klopt! En dat in Jezus Naam. Amen.